

The First Day at Camp Buckhorn

Page | 1

Good morning everyone, this is today's Dharma Espresso on the first day at Camp Buckhorn. Many of you have been wondering about the absence of Dharma Espresso in the last few days, when I was really busy. So, here is your double espresso.

What have I been busy with? During the last two days, I prepared the precept transmission ceremony for the monks and nuns of the Altruistic Home-Leaving program. This is a program of the World Peace Gathering that we have only once a year. It's also called the Mandala Dharma Assembly or the Dharma Assembly of Loving-Kindness and Compassion. If you have followed the Compassionate Service Society activities since 2002, you must have seen all the ceremonies we celebrated each year, such as the celebrations of Kuan Yin's Birthday, Amitabha Buddha's Birthday, Shakyamuni Buddha's Birthday and the Celebration of Ullambana. We also have the hand-washing ceremony during the Ullambana ceremony or Mother's Day. We do many ceremonies to celebrate the beauty of Buddhism. It's important in Buddhist culture to know the place of joy in the Four Unlimited Aspects of Mind (Kindness, Compassion, Joy, and Equanimity). When we are joyful, we celebrate with others. In Buddhism, there are many rituals like on different Buddhas' birthdays, we celebrate and enjoy the days with the Buddhas and the community of practitioners. We are happy in the dharma teachings, instead of being decadent and forgetting the dharma practice.

We currently have only one main event organized yearly which is the World Peace Gathering. This is a 3-day event for us to celebrate and enjoy with each other. This event follows the 7-day Altruistic Home-Leaving program or the Temporary Home-Leaving program. Temporary Home-Leaving means Short-Term Home-Leaving but it really should be called the Altruistic Home-Leaving program because when we join this program, we want to leave home for a loved one.

This is the core event of our Compassionate Service Society. Because we organize this event only once a year, we hope that all members in the Compassionate Service Society make time to come back each year to contribute. What do you contribute? The most important is loving-kindness, and the second is the Samadhi (deep concentration power). They are the two important pillars of the Compassionate Service Society foundation. Many of you might think that the community needs monetary contribution, but in truth, loving-kindness and Samadhi are more crucial. The third pillar is the culture of the Bodhisattva Path: transcending worldliness and engaging with the world. These three pillars (loving-kindness, Samadhi, and the culture of transcending worldliness and engaging with the world) form together to build the Compassionate Service Society.

We are currently focusing on the culture of loving-kindness and Samadhi because they are our most basic pillars.

WPG- The First Day at Camp Buckhorn – Ngày đầu ở Buckhorn

About the Altruistic Home-Leaving program, I think if you are my disciples, or you are studying dharma teachings with me, or you are my friends, I encourage you to try this program once. You can also join the dharma protector program to help home-leaving people succeed.

Page | 2

Like this year, going to the camp in the mountain, we could see that the road was so beautiful. On the way from Orange County to Idyllwild, passing East Expressway 60 to Highway 243, the scenery of pine trees was so stunning that Master Heng Der and I had to stop three, four times to take pictures, to breathe in the fresh air, and to contemplate the beauty of nature. The scenery was so beautiful, so serene, and the air so pure and fresh in the vast and infinite sky. We are working day-in and day-out in front of computers in our office, or spending endless hours strolling from Wal-Mart to South Coast Plaza or to other commercial centers. We should give ourselves a few minutes to be in touch with the beauty of nature, which is only 5, 10 minutes or an hour away from our material world. We want all cultivators to make time to enjoy nature, immerse in the beauty of the universe as we ruminate over the time when Buddha was on earth. Perhaps at that time the landscape was not as well groomed as our botanically established system in the national parks of this country.

Dear Sangha, the objective of the twelve-day Home-Leaving program and cultivation is important. We come to practice together, deepen our friendship, and strengthen the culture of harmony and learning. We are far from being perfect; we have many shortcomings. Nevertheless, in these twelve days of training, we will gradually develop our worldview, learn how to cultivate compassion, harmony, and especially forgiveness as well as how to reflect upon our past to improve ourselves with the goals of self-betterment and broader perspectives. Therefore, in the twelve days of training, toward our community we will practice living in loving-kindness and harmony; toward ourselves we will practice building our concentration power, sitting meditation, reciting the Great Compassion Mantra, and visualizing Kuan Yin Bodhisattva's Seed Syllables. We will practice to live in such a way so as to enter Samadhi more and more every day with our true mind increasingly emanating.

When we enter the Mandala, if we have 200 temporary Home-Leaving monks and nuns, each with mental power and heightened concentration, sitting still for half an hour to an hour, and in our state of serenity, bringing our mind to focus on the visualization of the seed syllables, we can create miracles in the making. Imagine the magnitude of our Samadhi if we have 300, 500, or 1000 temporary monastic members. Please invite your relatives, friends, and those who have an interest in cultivating to join us. Whether they can join for 7 or 10 days, even for the last 3 days, they can contribute their concentration power to our world. More importantly, our main goal is to offer our collective concentration power for healing and transformation. How is that possible? The collective Samadhi is very powerful. One plus one equals one thousand. Laymen's energy, once inside the Mandala, is joined with the collective energy of the web of Buddhas, Kuan Yin Bodhisattva, and many other Bodhisattvas. This powerful healing energy will not only be exponentially transmitted to all Mandala participants but also from them across all barriers to their families, distant relatives, even acquaintances and their

WPG- The First Day at Camp Buckhorn – Ngày đầu ở Buckhorn

web of affinity. As it is carried to our larger and larger web of affinity, its reach will spread farther and farther. For this reason, my wish is to have at least 500 altruistic Home-Leaving attendants to emanate this powerful energy of loving-kindness and Samadhi everywhere.

Page | 3 Last night, we had precept transmission for more than 200 monks and nuns. Today is the first day of training. I will update you with stories of our practices in this camp. Thank you for listening. I wish you a joyful and wakeful day.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

WPG – Ngày đầu ở Buckhorn

Good morning các Bác, anh chị. Đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay. Có nhiều Bác hỏi Thầy, “Thưa Thầy, con không thấy café Pháp trong hai, ba ngày nay”. Thật sự thì Thầy cũng hơi bận vào những buổi sáng vừa qua, cho đến chiều thì Thầy hết hứng đi các Bác ơi. Cho nên bây giờ chỉ có cách duy nhất là cho các Bác double espresso.

Thưa Bác, Thầy bận chuyện gì? Trong hai ngày hôm nay, Thầy chuẩn bị lễ truyền giới cho sa di, sa di ni. Mỗi năm mình đều chỉ có một lần duy nhất là mình làm Pháp hội Di Đà, hay Pháp hội Vạn Đà La, hoặc Pháp hội Tình thương. Nếu các Bác theo dõi hội Từ Bi Phụng Sự từ năm 2002, thì năm nào mình cũng có vía Quán Âm, vía Di Đà, lễ Phật Đản, và lễ Vu Lan. Mình còn có lễ rửa tay trong lúc làm lễ Vu Lan hoặc ngày lễ Mother’s Day. Mình làm rất nhiều lễ nghĩa để chúc mừng cái đẹp của Phật pháp, đó là một điều rất quan trọng của văn hóa Phật giáo, vì nó cho biết Hỷ (trong Từ Bi Hỷ Xả) nằm ở chỗ nào. Hỷ là vui, là ăn mừng với nhau. Trong nhà Phật có rất nhiều lễ nghi như những ngày vía Phật, thì mình vui với Phật và với những người trong nhóm tu học của mình. Mình vui trong cái đạo pháp, theo cái vui của pháp, không truy lạc, không quên đi pháp vị. Hiện giờ, mình chỉ còn một sự kiện duy nhất là tổ chức Pháp hội Di Đà mỗi năm một lần. Đây là một sự kiện liên tục trong ba ngày, để mình celebrate, mình vui với nhau. Nhưng mà đồng thời trước đó mình có bảy ngày xuất gia vị tha hay xuất gia đoàn kỳ. Xuất gia đoàn kỳ có nghĩa là xuất gia ngắn hạn thôi, nhưng nếu nói về nội dung thì nên gọi xuất gia vị tha, vì mình xuất gia cho một người nào đó.

Thưa các Bác, đây là một trong những sự kiện gần như chính yếu nhất của hội Từ Bi Phụng Sự, mỗi năm mình tổ chức có một lần thôi. Mong rằng các Bác thành viên trong hội Từ Bi Phụng Sự mỗi năm để dành thời gian trở lại đóng góp. Đóng góp cái gì? Quan trọng nhất là Tình thương, thứ nhì là Định lực. Đó là hai nội dung quan trọng nhất để xây dựng nên hội Từ Bi Phụng Sự. Nhiều Bác nghĩ rằng hội Từ Bi Phụng Sự cần tiền bạc để xây dựng, nhưng thật sự cái chính yếu là Tình thương và Định lực. Đó là hai cái viên gạch, hai trụ cột quan trọng nhất để xây dựng cái hội Từ Bi Phụng Sự. Trụ cột thứ ba để xây dựng hội Từ Bi Phụng Sự là văn hóa của đạo Bồ tát - Xuất tục nhập thế. Ba trụ cột: Tình thương, Định lực, văn hóa Xuất tục nhập thế hợp lại tạo thành hội Từ Bi Phụng Sự. Nhưng hiện giờ, mình chỉ đề cập tới văn hóa Tình thương và Định lực thôi, hai văn hóa đó là hai cột trụ căn bản nhất.

Nói về xuất gia vị tha, Thầy nghĩ rằng các Bác nào học đạo với Thầy, đệ tử Thầy, hoặc những người bạn, thì các Bác cũng nên tìm cách đi thử xuất gia một lần, hoặc các Bác làm hộ pháp để giúp những người xuất gia cho thành công. Như kỳ này, mình lên trên núi rất là đẹp, trên con đường đi từ Orange county, đi qua hướng đông của đường cao tốc 60, vào xa lộ 243 dẫn đến vùng Idyllwild. Cảnh thông rất là đẹp, đẹp đến độ Thầy và Thầy Hằng Đức phải ngừng xe ba, bốn lần để chụp hình, hít thở, để cảm nhận rằng núi, trời quá đẹp, nhất là vào mùa đông này, không khí nhẹ nhàng, thanh thản và thoáng làm sao. Cảnh sắc và không khí trong lành làm cho mình cảm nhận rằng mình ở trong vũ trụ vật chất, ngày nào cũng đối diện với computer, ngày nào cũng trong sở làm, ngày nào cũng đi vô đi ra, đi vào trong thương trường, thương mại, hết Walmart thì cũng tới South Coast Plaza này nọ, mà không biết rằng chỉ cần có 5, 10 phút, hoặc một giờ đồng hồ thôi thì mình sẽ thấy bầu trời không gian vô tận. Thưa các Bác, lòng Thầy và thầy Hằng Đức rất là sung sướng, hai Thầy đứng lại chụp hình và nhìn phong cảnh xung quanh, cảm thấy thoải mái vô cùng. Mình muốn tất cả những người

WPG- The First Day at Camp Buckhorn – Ngày đầu ở Buckhorn

tu cũng có thời gian thoải mái nhìn ngắm trời đất, sung sướng với cái đẹp của đồi núi để mình biết rằng mình xuất gia là mình trở lại với cái thời đức Phật. Thời đức Phật sợ là núi rừng lúc đó không đẹp như bây giờ, vì lúc đó người ta không có chăm sóc cây cối kỹ lưỡng như National park system của người Mỹ ở đây.

Page | 5

Thưa các Bác, mục đích của mười hai ngày xuất gia và tu tập rất quan trọng. Mình tu với nhau, kết bạn với nhau, tạo thành một văn hóa là lúc nào cũng biết nhường nhịn, cũng biết học hỏi. Con người mình không có toàn thiện, mình có rất nhiều lỗi lầm, nhưng mà khi vào trong mười hai ngày huấn luyện với nhau, thì mình từ từ học giá trị quan, làm sao mình mở ra sự thương yêu, sự hài hòa, nhất là cái đặc tánh biết tha thứ và nhìn lại quá khứ của mình để mình cải thiện, mình sống với một cái mục tiêu là lúc nào cũng tiến tới và mở ra. Cho nên trong mười hai ngày tu tập, đối với tập thể thì mình phát triển sự hài hòa, đối với chính mình thì mình phát triển định lực, tập ngồi và trì chú Đại Bi, quán tưởng chủng tử tự của đức Quán Thế Âm Bồ tát, và mình sống làm sao để mình có thể đem tâm thức của mình càng ngày càng đi vào trong chỗ định lực, càng ngày chân tâm của mình càng tỏa sáng ra.

Khi Bác vào trong Mạn Đà La, nếu các Bác tưởng tượng mình có một nhóm 200 người xuất gia, người nào cũng có định lực, ngồi im lặng được, tĩnh lặng được nửa giờ, hay một giờ đồng hồ và trong sự tĩnh lặng đó, mình đem tâm thức của mình dồn vào trong sự quán tưởng chủng tử tự, các Bác thấy mâu nhiệm như thế nào. Nhưng nếu mình có 300 người, 500 người, 1000 người xuất gia đoàn kỳ thì các Bác tưởng tượng cái sự tập trung định lực đó càng cao bao nhiêu. Thầy xin các Bác hãy giới thiệu bạn bè, cô bác, những người mình quen biết nào muốn tu, tới cùng tu với Thầy. Có thể là họ không thể tu trong bảy ngày, mười ngày được, nhưng mà họ có thể tu trong 3 ngày cuối cùng để mình đem cái định lực, sức mạnh tu hành của họ chia sẻ với tất cả vũ trụ mà chúng ta đang sống. Cái mục đích chính của mình lúc nào cũng chia sẻ sức mạnh của định lực để mình cộng hưởng khiến cho tất cả những người nào có bệnh hoạn được tiêu trừ, những người nào có sự uất hận được tan biến đi. Tại sao định lực của mình có thể làm như vậy? Vì định lực của mình có thể cộng hưởng lại, một cộng một là một ngàn, và mình đừng quên rằng cộng hưởng của định lực của mình, và của nhóm người phạm phu, khi vào Mạn Đà La thì mình lại cộng hưởng với đức Quán Thế Âm Bồ tát. Sự cộng hưởng đó làm cho năng lượng của cả tập thể chư Phật, chư Bồ tát truyền xuống và lan tỏa ra khắp tất cả những người đang ngồi tu trong Mạn Đà La, do đó mình mới đem sức lành trị đến những người nào tới tham dự, và những người tham dự đó lại nối kết với gia đình của họ, với những người xung quanh làm cho năng lượng tập thể tiếp tục lan tỏa ra cái mạng lưới nhân duyên càng ngày càng xa hơn nữa. Bởi thế cho nên, ước vọng của Thầy là mình có ít nhất 500 người xuất gia vị tha để mà lan truyền sức mạnh tình thương, và sức mạnh định lực này tới khắp mọi nơi.

Tối hôm qua là mình đã truyền giới cho hơn hai trăm mấy vị sa di, sa di ni. Hôm nay là ngày đầu tiên huấn luyện. Và Thầy sẽ tiếp tục cập nhật các Bác những chuyện tu hành trên đây để các Bác có thể theo dõi chính xác hơn.

Cám ơn các Bác đã lắng nghe, chúc các Bác một ngày vui và tỉnh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.